

Abstrakt

Tato bakalářská práce se zabývá osudy československých studentů, kteří po začátku okupace Československa v roce 1968 emigrovali do Nizozemska. Práce je strukturována do dvou kapitol. V první kapitole jsou analyzovány požadavky, které nizozemské instituce kladly na nově příchozí československé studenty – jednak jako skupinu, a pak jako jednotlivce. Druhá kapitola zkoumá formy podpory poskytované těmto studentům, materiální i symbolické. Cílem práce je zkoumat argumentační strategie a vzorce, které formovaly jak požadavky, které stanovily nizozemské instance příchozím studentům a byly nutným předpokladem k integraci do nizozemské společnosti a také v pokračování studia na univerzitě. Práce rovněž sleduje argumentační vzorce spojené s podpůrnými opatřeními ze strany nizozemských aktérů, které byly poskytnuty československým studentům. Hlavním pramenem byly interní materiály Universitair Asiel Fonds (UAF) uložené v Nationaal Archief v Haagu, které poskytly vhled do fungování UAF, do komunikace s dalšími nizozemskými institucemi a do každodenní praxe požadavků a podpory československých studentů.